

koberce, serepetičky. Popadne mě žárlivost, ale rychle ji v sobě zadusím, protože Olivia vychází z kuchyně a svléká si zástěru.

Hodí ji stranou a obejme mě. Na zlomek vteřiny mám pocit, že je všechno tak, jak má být. Ale na to je moc ztuhlá. Nemůžu si pomoci, cítím se příšerně. Navíc musím krotit svůj úsměv, který se mi v její blízkosti vždycky rozzáří. Noah nás sleduje, takže jí předám víno.

„Ahoj, Vě-Olivie. Nevěděl jsem, co bude k večeři, tak jsem přinesl červené.“

„Malbec,“ přečte Olivia a zazubí se na Noaha. „Tvoje oblíbené.“ Když se na něj podívá, vidím v jejích očích opravdovou náklonnost. Ptám se sám sebe, jestli jsem se takhle dřív díval na Leah a jak to Olivia mohla během soudního procesu vydržet.

„Podává se jehněčí,“ oznámí. „To se k tomu dokonale hodí.“

Někdo zazvoní. Okamžitě se cítím líp. Olivia po mně loupne pohledem, jako kdyby se snažila přijít na to, co mám za lubem. Pousměju se. Konečně získám odpověď. Buď pochopí, o co se snažím, nebo ne. Noah otevře dveře. Pořád se na sebe s Olivíí díváme. Je celá strnulá a nervózní a čeká, koho jsem přivedl. Zaslechnu za sebou ženský hlas. Olivia se snaží podívat za mě, ale Noah jí zatím blokuje výhled. Když uhne a pozve hosta dál, dostanu to, co jsem chtěl. Olivia v šoku, Olivia odzbrojená, Olivia našťvaná. Zbledne a rukou se u klíční kosti chytne za jednoduchý řetízek s diamantovým přívěskem. Noah ustoupí stranou a já se s úsměvem otočím na Jessicu. Na Jessicu Alexandrovou.

„Jess, Olivii si asi pamatuješ,“ prohodím. Jess přikývne a na tu černovlasou manipulanku, která ji vykopla z mého života jako bowlingovou kuželku, se upřímně

zasměje. „Ahoj, cizinko,“ řekne. Vykročí a překvapenou Olivii obejmě. „Dlouho jsme se neviděly.“

Jessica Alexanderová si mě našla na Facebooku. Napsala mi, že opět bydlí nedaleko Miami a že by se mnou ráda zašla na skleničku. Když jsem její zprávu četl, byl jsem opilý a rovnou jsem jí poslal své číslo. Druhý den jsme se sešli v baru Louie. Vypadala stejně jako tenkrát: dlouhé vlasy, dlouhé nohy, krátká sukně. Můj studentský vkus mě stále přitahoval a stejně tak i její povaha – která byla překvapivě ještě laskavější, než si vzpomínám. Po těch dvou zmijích, které jsem miloval, jsem zatoužil po pořádné dávce dobra. O tom dítěti jsme spolu nemluvili, ale o Estelle jsem jí pověděl. Jak jsem pochopil, neměla vůbec tušení o Oliviiině roli v našem rozchodu. Začali jsme se pravidelně vídat. Ale zatím jsme spolu nespali.

Sleduju Oliviiin výraz přes Jessičino rameno. Vždycky se uměla ovládat. Ovšem udělá to nejúžasnější gesto. Rozesměje se a obejmě Jessicu jako starou kamarádku. Jsem v takovém šoku, až couvnu. Noah se trochu zvědavě dívá, jak se všechno postupně odkrývá. Nepochybně jsme pro něj jako postavy z filmu.

„Pojďte dál, pojdte dál.“ Olivia nás popožene do obývacího pokoje a vítězně mě probodne pohledem. Uvědomím si, že se z ní nestal lepší člověk, ale jen lepší herečka.

Bod pro ni. Tohle bude ještě zábava.

Jess odběhne Olivii pomoci do kuchyně, zatímco my s Noahem vedeme nad podnosem s krekry a sýrem Brie společenskou konverzaci; mužská témata, jako je sport – Marlins, Dolphins Miami, cvičení... zadáky, nadhazovače – věci, které už mě dávno nezajímají.